

عنوان مقاله:

بررسی اصول و مفاهیم معماری پایدار در خانه های سنتی (حوزه مورد مطالعه: خانه های سنتی شهر بهبهان)

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

منوچهر تمیزی - دکترای تخصصی و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

عارف جهان نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

یونس بهشتی اصل - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

پایداری، یکی از اصول معماری سنتی ایران و از رموز مانایی بناهای کهن آن است. معماران ایرانی همیشه می کوشیدند تا با درکی آگاهانه سپس پاسخی خردمندانه مسئله پایداری را در آثارشان رعایت کنند. معماری سنتی ایران دارای ویژگی های منحصر به فردی است که ضمن توجه به مسائل زیبا شناختی و حفظ محیط زیست پاسخگوی نیازهای اقلیمی هر منطقه نیز بوده است. فنون و قواعد معماری به کار رفته در ابنیه سنتی ایران بخصوص خانه های مسکونی بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را به وضوح در خود جای داده است. با توجه به اهمیت مسئله ی پایداری در عصر حاضر پژوهش پیرامون بافت های سنتی دارای این شاخصه ضرورت پیدا می کند. در این مقاله به بررسی شاخصه ی پایداری در معماری سنتی در اقلیم گرم و مرطوب خواهیم پرداخت و با بررسی دو مورد از خانه های سنتی بهبهان به عنوان نمونه مناسب به لحاظ انطباق با الگوی پایداری خواهیم پرداخت. با واکاوی عناصر کالبدی خانه های سنتی بهبهان این مسئله روشن خواهد شد که معماری سنتی این اقلیم چگونه بر اساس رعایت اصل پایداری شکل گرفته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که بافت و ساختمان های سنتی شهر بهبهان در هماهنگی کامل با اقلیم شکل گرفته و پایداری را به عنوان یک اصل در خود جای داده و از آن در جهت بهبود عملکرد ساختمان بخصوص در تأمین منطقه آسایش بهره برده است. در آخر نیز به منظور ارتقای سطح کیفی ساختمان های این اقلیم، بخصوص سکونتگاه های بومی پیشنهاداتی ارائه کرده ایم.

کلمات کلیدی:

اقلیم، معماری پایدار، خانه های سنتی، گرم و مرطوب، بهبهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505701>

